

บุญไม่ปิดอบาย

พระอาจารย์สงบ มนฺตฺสฺนฺโต

เทศน์เช้า วันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๔๔

ณ วัดสันติธรรมาราม ต.คลองตากต อ.โพธาราม จ.ราชบุรี

ทำบุญพระประธาน ทำบุญพระอะไรก็แล้วแต่ แล้วจะปิดอบายภูมิไง การจะปิดอบายภูมิ มันปิดอบายภูมิได้อย่างไร?

สร้างบุญกุศลเป็นบุญกุศล จะทำบุญที่ไหนคือบุญนะ ทำบุญคือบุญ ทำบาปคือบาป มันเป็นบุญเป็นบาปโดยเนื้อหาสาระของมัน แต่คำว่า “จะปิดอบายภูมิ” มันเป็นอย่างถ้าทำบุญแล้วอยู่กับบุญตลอดไป มันก็ไปบุญกุศลไป มันจะไม่ไปอบายภูมิแน่นอน ถ้าเราอยู่ในบุญกุศล แต่มันการันตีไม่ได้ไง การันตีว่าปิดอบายภูมิไม่ได้เพราะอะไร?

เพราะว่าเวลามันผลอได้ คนเราเวลาเกิดเวลาตาย คนมันผลอได้ มันเป็นอย่างไรได้ แล้วมันไม่การันตีนี้ ถ้ามันการันตี มันผิด ๒ ประการ ประการหนึ่งคือถ้าเราเชื่อมั่นว่าเราทำบุญกุศลแล้วเราไม่ตกในอบายแล้วมันจะนอนใจไง คนจะนอนใจ แล้วคนอย่างนั้นมันจะไปได้ง่ายเลย ไปได้ง่ายเพราะอะไร?

เพราะว่ามันเพลินไง เวลามันตายมันผลอตาย เวลาคนมันตาย มันผลอตายได้นะ เช่น เวลาประสบอุบัติเหตุอะไรนี้ แป๊บ...มันตายไป

แต่ถ้ามันปิดอบายภูมิได้นะ มันต้องทำให้ถึงพระโศคาบัน พระโศคาบันนี่มันปิดอบายภูมิได้เพราะว่า! เพราะว่ามันไม่ผลอเด็ดขาด เห็นไหม เวลาปิดอบายภูมิ พระโศคาบันหมายถึงว่ามันแก้ไขถึงใจใจ พอแก้ไขถึงใจ เห็นไหม ความเห็นผิด ความเห็นว่ากายเป็นเรา เราเป็นกายนี้มันความเห็นอันเดียวกัน

แล้วเวลามันจะตาย หัวใจต้องหลุดออกไปจากกาย มันจะสะเทือนทันที มันจะสะเทือนทันที มันจะรู้เท่าทันที แล้วสติมันจะพร้อมทันที มันจะไม่ไปทางต่ำ มันคิดถึงบุญกุศลอันนี้ คิดถึงความเห็นเดิม มันเป็นความเห็นเป็นเนื้อของใจ มันถึงปิดอบายภูมิ ถ้าปิดอบายภูมิมันต้องตรงนี้

แล้วทำบุญหลายๆ ทำบุญอะไร ทำบุญหลายๆ ปิดอบายภูมิได้อย่างไร?

แต่ว่าทำบุญหลายๆ ไม่ใช่บุญก็ไม่ใช่ มันได้บุญกุศลแต่มันไม่ใช่หลักตายตัวว่าปิดอบายภูมิ โดยหลักตายตัว มันไม่มีหลักตายตัวว่าปิดอบายภูมิได้หรือ คุณอย่างทำบุญ เห็นไหม อย่างที่พูดเมื่อ คื่นว่า “ถ้าถือศีล ๕ นี้ ถือศีล ๕ โดยสมบูรณ์บริสุทธิ ปิดอบายภูมิโดยธรรมชาติเลย แต่คนถือศีล มันก็ผลอได้”

มโนกรรม...ถ้าเราถือศีลบริสุทธิ เห็นไหม เราไม่ทำผิดข้างนอกเลย แต่มโนกรรมมันก็เกิด ได้ ความเห็นผิดของเรา เห็นไหม ความผลอของเรา มโนกรรม กรรมมันเกิดขึ้น เห็นไหม กรรม... กรรมจำแนกสัตว์ให้เกิดต่างกัน กรรมเป็นเผ่าพันธุ์ กรรมเป็นพันธุ์ กรรมเป็นเครื่องอยู่อาศัย กรรม บังคับให้เราเป็นไป

ฉะนั้น เราไม่ทำบาปโดยข้างนอก เห็นไหม แต่ข้างในล่ะ? ถ้าข้างใน เห็นไหม มันคิดผิดคิด อะไรไป มันก็เป็นมโนกรรม แล้วอันนั้นมันเป็นวิญญาณปฏิสนธิ อันนั้นมันสำคัญกว่า อัน ความเห็นในหัวใจเวลามันเกิดมันตาย อันนั้นสำคัญกว่าอันข้างนอก อันนั้นมันผลอมันผลออกจาก ตรงนั้น

แต่ถ้ามันไม่ผลอ เห็นไหม มันไม่ผลอจริงๆ มันต้องถึงที่สุด แต่พระโศคาบันนี่ไม่ผลอใน เวลาประสบอุบัติเหตุ ไม่ผลอในขณะนั้น มันสติไม่สมบูรณ์ แต่พระอรหันต์สมบูรณ์ตลอด เห็น ใหม เวลามันเสวยอารมณ์ จิตมันเสวยขั้นค์ ความคิดมันออกมา เวลาจิตมันจะคิดออกมามันต้อง สร้างรูปขึ้นมา มันจะเกิดภพเกิดสิ่งความคิดออกมา ตรงนั้นมันมีความคิด มันสะท้อนความรู้สึก

พอสะท้อนความรู้สึกปั๊บ มันเสวยอารมณ์ ความคิดมันก่อนจะคิด สติมันจะพร้อมขนาด นั้นนะ มันจะคิดออกมาตลอด สติไม่ผลอเลย แต่ถ้าไม่ผลอทำไมท่านทำความผิดพลาด?

ความผิดพลาดที่ว่าความเผลอเรออันนั้นนี้ อันนี้มันผลออย่างที่ว่า อยู่กับอาจารย์มหาบัว ท่านจะสวดปาติโมกข์ พระมารอกันเต็มศาลาเลย แล้วพอจนเกินเวลาก็ไปตามท่าน ท่านบอก “ท่านนั่งรอเวลาอยู่” นั่งอยู่เหมือนกัน เห็นไหม แต่เวลานาฬิกามันตายไป ไม่ได้ดูเวลามา นี่มัน ผลอไป

ความผลอนี้มันผลอมันถึงว่ามันไม่เป็นกรรมให้กับหัวใจนั้น มันไม่มีกรรมไม่มีอะไร ทั้งสิ้น ไอ้อย่างนี้ถึงว่าเวลามันพร้อมสมบูรณ์ พระอรหันต์พร้อมสมบูรณ์ ต้องเรียบร้อยทั้งหมด ต้องพร้อมกิริยาทั้งหมด อันนี้มันเป็นองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเท่านั้น

แต่ถ้าพระอรหันต์ เห็นไหม พระสารีบุตรยังเป็นจิตนิสัย สันดานยังแก้ไขไม่ได้ ยังเป็นไป อยู่ แล้วถ้ามันผลออย่างนี้ มันผลอหมายถึงว่ามันไม่สะเทือนใจ มันไม่มีผลกับหัวใจอันนั้น แต่ถ้ามันเป็นความคิดเป็นอะไรขึ้นมา มันจะเสวยอารมณ์ สติจะอัตโนมัติมาพร้อมกับความคิดนั้น ความคิดจะมีสติมาพร้อมเลย จะไม่ผลอเลย อันนั้นเป็นโดยสมบูรณ์ แต่พระโศคาบันจะผลเธอในข้างบนนั้น ผลเธอในนั้น แต่เวลาตายมันไม่ผลเธอ เวลาตายมันสะเทือนหัวใจ มันถึงปิดอบายโดยธรรมชาติไป

ถ้ามันเข้าใจตรงนี้แล้ว บุญกุศลเราก็ทำบุญกุศลไป แล้วเราก็ต้องประพฤติปฏิบัติไป คืองานข้างหน้าเรายังมีอีกมหาศาลเลย งานข้างหน้าของเราคืองานที่ว่าเราจะทำตัวของเราให้พ้นจากภัยให้ได้ แต่ถ้าเราเชื่อว่าเราทำตรงนี้แล้ว เห็นไหม เราสร้างบุญกุศลนี้แล้วมันจะปิดอบายภูมิ เราจะทำความผิดก็ได้ ทำความเห็นตามความพอใจของเรา

เพราะเราสนใจใจ ว่าเรามีเครื่องอยู่อาศัย มีเครื่องที่...อยู่ เห็นไหม ความเห็นผิด วุฒิภาวะของพระองค์นั้นถึงพูดออกมาว่ามันหวังอะไร ตัวเองมันก็ผิด ถ้าตัวเองพูดอย่างนี้ตัวเองก็เห็นผิด แล้วก็สอนให้คนอื่นเห็นผิด เห็นไหม ที่ว่าโคนาฝูง ถ้าโคที่ฉลาดจะนำฝูงโคนั้นพ้นจากวังน้ำวนทั้งหมดเลย ถ้าโคไม่ฉลาดนะ จะทำให้ฝูงโคนั้นจะตกอยู่วังน้ำวนนั้น แล้ววังน้ำวนนั้นคูดออกไปคูดกลืนกินไปเลย

ในวิภูวนนี้ก็เหมือนกัน ขนาดโคนาฝูงถ้าไม่ฉลาดนะ มันทำให้เราเนิ่นช้า ครูบาอาจารย์ที่ไม่ฉลาดพอ จะทำให้เราไม่สามารถก้าวเดินไปได้ แล้วถ้าครูบาอาจารย์ที่ว่าไม่ใช่ฉลาดนะ เขาหวังผลประโยชน์ของเขา พุคชักจงใจให้เราคิดของเราไปอย่างนั้น

ถ้าเราคิดของเราไปอย่างนั้น มันก็เป็นความคิดของเรา ถ้าพุคชักจงใจไป ความคิดของเราเราก็ตามเขาไป ความเห็นอันนั้นมันเป็นอีกอย่างหนึ่ง ถ้ามันเป็นความเห็นของเขา มันเป็นผลประโยชน์ มันถึงต้องคิดให้เป็นผลประโยชน์ แต่ถ้าคิดความผลอพลั้งไป

นี่ถึงบอกว่าพระรูภูมิกัน ภูมิมันอยู่ตรงนี้ไง ภูมิมันจะจริงไม่จริงจะซักเข้ามานี้เลย ซักเข้ามา พระไตรปิฎกเลย พระไตรปิฎกคือพูดไว้แน่นอน พระไตรปิฎกจะว่าไว้อย่างนั้นเลย ถ้าเกิดเป็น พระโศคาบัน เห็นใหม่ ปิดอบายภูมิเพราะอะไร?

เพราะว่ามันจะเกิดอีก ๗ ชาติเท่านั้น จะเกิดอีก ๗ ชาติแล้วจะสิ้นไป เกิดอย่างน้อยเป็น มนุษย์ ไม่ลงต่ำ เห็นใหม่ แต่ถ้าเราผลอ ตัวอย่างที่ว่าองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเป็นพระ โพธิสัตว์ เวลาสร้างบุญกุศลมันยังผลอไปได้ เกิดเป็นสัตว์เดรัจฉานก็เกิด เกิดเป็นนะ สัตว์ เดรัจฉานนี่เป็นอะไร? สัตว์เดรัจฉานนี่เป็นอบายภูมิใหม่? สัตว์เดรัจฉานนี่ เกิดเป็นกวางทองนี่เป็น อบายภูมิใหม่? ก็เป็นอบายภูมิ อบายภูมิตั้งเข้าไปๆ

แต่เกิดขณะนั้น แล้วเกิดในใต้ขณะนั้นก็เคยเป็นไป ความเป็นไปถ้าเกิดขณะนั้นมา มันก็ เป็นของมันเป็นอย่างนั้น ของมันคือว่ามันเป็นไปในลักษณะที่ว่าเกิดตายเกิดตายไป

มันถึงว่าไม่สามารถปิดกั้นได้หรือ ถ้าไม่ปิดกั้นได้ก็วางเป็นไอ้นั้นไป วางเป็นว่าเราไม่เชื่อ ตรงนั้น เราทำบุญของเราเป็นบุญของเรา บุญคือเป็นบุญของเรา เราทำบุญกุศลของเราก็เป็นบุญ กุศลของเรา เราจะทำบาปอกุศล ไอ้นี้มันเป็นเรื่องข้างนอกนะ

ถ้าเรื่องที่ทำเรื่องมโนกรรมนี้สำคัญที่สุด ความคิดให้มันถูกต้อง ถ้าความคิดถูกต้องแล้ว มันจะทำขึ้นมาให้ใจสงบขึ้นมาได้ พอใจสงบขึ้นมา แล้วยกขึ้นวิปัสสนาได้ถูกต้องได้ มันจะยกขึ้น วิปัสสนาจากภายใน ถ้าภายในเข้าไป มันจะชำระกิเลสเข้าไป เห็นการชำระกิเลสเข้าไป มันจะเห็น ผลเป็นปัญญาก้าวเดินไปโดยธรรมจักร ธรรมจักรจะเวียนออกมาๆ แล้วชำระใจของเราเข้าไป วุฒิ ภาวะของใจมันจะเกิดขึ้นตรงนั้น

ถ้าไม่มีวุฒิภาวะใจ เราเชื่อเขา ความเชื่อมันไม่สามารถแก้กิเลสได้นะ ความเชื่อ ความเห็น ของเรา เวลาประพฤติปฏิบัติ เห็นใหม่ เราต้องการสถานที่สัปปายะ หมู่คณะสัปปายะ ถ้าคนทำ ความดีด้วยกัน หมู่คณะนั้นดึงกันไปดีหมดเลย ถ้าหมู่คณะพาไปดีนะ ถ้าหมู่คณะพาไปไม่ดี หมู่ คณะความเห็น เห็นใหม่ นี่สัปปายะ แล้วถ้าเกิดครูบาอาจารย์สัปปายะทั้งหมด แล้วเราก็ต้องอาศัย สิ่งนั้นเพื่อให้หัวใจเรามันควรแก่การงาน

ถ้าเราทำของเราคนเดียว มันก็ไม่อยากทำของเรา แล้วมันวนอยู่ของเรา เห็นไหม วนอยู่กับเรานี้เป็นอะไร? เป็นกิเลสภายในหัวใจใช่ไหม? กิเลสในหัวใจของเรา กับเราชำระกิเลสในหัวใจของเรา เราต้องแก้ไขอย่างนั้น

ถึงว่ามันไม่สามารถปิดบาศกุมิหรือ มันไม่ใช่ แต่ถ้ามันปิดบาศกุมิมันถึงปิดบาศกุมิ ถ้าปิดบาศกุมิได้มันต้องชำระกิเลสได้ ต้องเป็นพระโศดาบันอย่างต่ำ นอกนั้นมันตามบุญกุศลที่มันไม่ปิดบาศกุมิแต่มันเป็นบุญกุศล ถ้าเราเจาะอยู่กับตรงนั้นตลอดไป เออ...เป็นไปได้ แต่ถ้ามันผลเมื่อไหร่มันก็ต้องเป็นไป แล้วมันผลได้ที่ หัวใจคนมันผลได้ที่ เอวัง